Dosarul nr. 3a-1126/24; (2-23091650-02-3a-02102024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (judecător Guzun Corneliu)

D E C I Z I E

17 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Grefier Papuc Daniela

examinând în ședință publică apelul depus de ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău", împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 aprilie 2024,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău" către Agenția Mediului privind:

- anularea deciziei din 16.03.2023 cu privire la suspendarea examinării cererii nr. C228991/2023 din 14.03.2023;
- anularea deciziei din 19.04.2023 emisă la cererea nr.C228991/2023 din 14.03.2023, prin care s-a refuzat eliberarea autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare;
- anularea răspunsului nr. 05/33/2023 din 13.06.2023, la cererea prealabilă a ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău" din 17.05.2023,

c o n s t a t ă:

Pretențiile reclamantului:

La data de 27 iunie 2023 reclamantul ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău" a depus cerere de chemare în judecată către Agenția Mediului privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 14 martie 2023, ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău" a transmis prin intermediul poștei electronice către Agenția de Mediu, o cerere privind eliberarea autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare, anexând documentele necesare. Cererea a fost înregistrată cu nr. C228991/2023 din 14.03.2023.

Menționează că, la data de 25.04.2023 ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău" a recepționat decizia Agenției de Mediu de refuz din 19.04.2023, emisă în baza cererii menționate. În conținutul deciziei s-a menționat că reclamanta a fost informată despre suspendarea examinării cererii, cu acordarea unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor.

La data de 17.05.2023 reclamanta a depus la Agenția de Mediu o cerere prealabilă, prin care și-a exprimat dezacordul față de decizia de refuz, considerând-o ilegală și neîntemeiată, solicitând anularea acesteia.

La 13.06.2023 a fost recepționată scrisoarea Agenției de Mediu nr. 05/33/2023 din aceeași dată, prin care, în răspunsul la cererea prealabilă, s-a comunicat menținerea deciziei de refuz din 19.04.2023.

Reclamanta consideră că decizia de refuz și răspunsul la cererea prealabilă sunt neîntemeiate și ilegale, fiind pasibile de anulare.

În drept, reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, potrivit cărora persoana vătămată într-un drept al său de către o autoritate publică are dreptul de a obține recunoașterea dreptului, anularea actului și repararea pagubei.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă reglementează procedura de înfăptuire a activității administrative și controlul judecătoresc asupra acesteia, pentru a asigura respectarea drepturilor persoanelor fizice și juridice, ținând cont de interesul public și de principiile statului de drept.

Conform art. 17 din Codul administrativ, este considerat vătămat orice drept sau libertate legal recunoscut(ă), căruia/căreia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant este obligat să probeze faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare, fiecare participant probează faptele ce țin exclusiv de sfera sa. Alte reglementări sunt admisibile doar în baza legii.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept sau o libertate stabilită prin lege, acesta/aceasta poate fi revendicat(ă) prin acțiune în contencios administrativ, soluționată de instanțele competente.

Art. 39 din Codul administrativ garantează controlul judecătoresc asupra activității administrative, fără posibilitatea îngrădirii acestuia.

Art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ prevede că orice persoană care pretinde că i-a fost încălcat un drept prin activitatea unei autorități publice poate iniția acțiune în contencios administrativ, inclusiv pentru nesoluționarea în termen legal a unei cereri.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ acțiunea poate fi introdusă pentru anularea totală sau parțială a unui act administrativ individual.

Art. 219 din Codul administrativ stabilește că instanța cercetează din oficiu starea de fapt, pe baza probelor admisibile, independent de cererile participanților.

Reclamanta susține că Agenția de Mediu nu a notificat în mod corespunzător suspendarea termenului pentru eliberarea actului permisiv, și nici cerințele legale care nu ar fi fost respectate, astfel fiind îngrădit dreptul de a completa cererea în termenul legal.

Invocând art. 6 și 61 din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, reclamanta consideră că Agenția de Mediu nu a respectat obligația de notificare a solicitantului în termen și în formă adecvată.

Reclamanta arată că, deși în cererea sa a indicat atât adresa electronică (office@glass.md), cât și adresa poștală (mun. Chișinău, str. Transnistria, 20), nu a fost notificată cu privire la suspendarea examinării cererii nr. C228991/2023 din 14.03.2023 și nici nu a fost informată despre neajunsurile care urmau a fi înlăturate.

Constată că extrasul privind expedierea scrisorii, nu dovedește notificarea și recepționarea de către ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău”, nefiind indicată adresa de expediere (poștală/electronică).

De asemenea, susține că nu a fost transmis certificatul constatator aferent cererii din 14.03.2023, contrar celor indicate în scrisoarea Agenției de Mediu nr. 11/317/2023 din 16.05.2023.

Reclamanta subliniază că lipsa notificării privind suspendarea termenului și lipsa informațiilor despre cerințele neîndeplinite au împiedicat posibilitatea de a îndeplini formalitățile necesare, iar refuzul constituie o încălcare a dreptului de a obține autorizația.

Conform art. 94 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, participantul are dreptul de a fi audiat înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil.

Or, Agenția de Mediu nu a respectat această obligație, emițând decizia de refuz fără asigurarea dreptului la audiere, ceea ce reprezintă un abuz de putere discreționară și constituie motiv de anulare a actului.

În concluzie, ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” solicită anularea: deciziei Agenției de Mediu de refuz din 19.04.2023, emisă la cererea nr. C228991/2023 din 14.03.2023; răspunsului Agenției de Mediu nr. 05/33/2023 din 13.06.2023 la cererea prealabilă din 17.05.2023 și obligarea Agenției de Mediu să examineze cererea nr. C228991/2023 din 14.03.2023 și să elibereze autorizația pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare.

La data de 04 decembrie 2023, reclamanta a depus cerere privind modificarea/concretizarea acțiunii în contencios administrativ, în motivarea căreia a indicat că prin Legea nr. 115 din 12.05.2023 pentru modificarea unor acte normative (publicată în Monitorul Oficial nr. 186-189 din 08.06.2023, art. 313, în vigoare de la 08.06.2023), au fost operate modificări la Legea nr. 1422/1997 privind protecția aerului atmosferic, inclusiv cu privire la procedura de solicitare și eliberare a autorizațiilor pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare.

Ținând cont de noile prevederi legale, ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” a depus o nouă cerere de eliberare a autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare, înregistrată la Agenția de Mediu cu nr. C266143/2023 din 11.09.2023.

La data de 19 octombrie 2023, Agenția de Mediu a eliberat ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” autorizația solicitată, în baza cererii nr. P-3566/2023 din 19.11.2023.

În consecință, reclamanta arată că a decăzut interesul pentru susținerea în continuare a pretenției privind obligarea Agenției de Mediu să examineze cererea nr. C228991/2023 din 14.03.2023 și să elibereze autorizația aferentă, renunțând expres la această pretenție.

În același timp, reclamanta a concretizat pretențiile prin completarea acțiunii cu solicitarea anulării operațiunii administrative, și anume a deciziei Agenției de Mediu din 16.03.2023 privind suspendarea examinării cererii nr. C228991/2023 din 14.03.2023.

Invocă art. 15 din Codul administrativ, potrivit căruia operațiunile administrative sunt manifestări de voință sau activități ale autorităților publice care nu produc efecte juridice de sine stătătoare. Totuși, astfel de operațiuni pot fi contestate, doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția celor executorii sau care vizează un terț.

În contradictoriu cu susținerile pârâtului din referință, potrivit cărora reclamanta nu ar fi prezentat niciun act și niciun argument valabil cu privire la neajunsurile care au fundamentat decizia de suspendare - se menționează că motivul real al suspendării a constat în faptul că în Raportul privind normativele ELA (Inventarul emisiilor de poluanți în aerul atmosferic, elaborat în anul 2017), la ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” (str. Transnistria 20, mun. Chișinău), lipsesc datele privind calcularea plății pentru emisiile poluante, precum și ștampila întreprinderii și identificarea firmei care a elaborat documentul.

Reclamanta atenționează însă că, art. 12 alin. (2) din Legea nr. 1422/1997 (în redacția în vigoare la 25.04.2022) nu conține cerințe de formă și conținut specifice pentru raportul privind normativele ELA. În acest context, consideră arbitrare acțiunile Agenției de Mediu de suspendare a examinării cererii, întrucât acestea nu se bazează pe reglementări legale clare.

Se mai arată că decizia de suspendare emisă de Agenția de Mediu nu este suficient de clară și completă, încălcând prevederile art. 119, 120 și 121 din Codul administrativ, deoarece nu indică: denumirea autorității publice emitente; numele persoanei competente care a emis decizia; semnătura (olografă sau electronică) a acesteia.

Toate aceste elemente, luate cumulativ, justifică în opinia reclamantei, anularea deciziei Agenției de Mediu din 16.03.2023 privind suspendarea examinării cererii nr. C228991/2023.

În rest, reclamanta își menține pretențiile inițiale privind: anularea deciziei de refuz din 19.04.2023 emisă la cererea nr. C228991/2023; anularea răspunsului Agenției de Mediu nr. 05/33/2023 din 13.06.2023 la cererea prealabilă din 17.05.2023.

Referitor la susținerile pârâtului, care face trimitere la corespondența electronică purtată cu ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău", prin adresa office@glass.md, reclamanta arată că această corespondență a avut loc doar la data înregistrării cererii și ulterior după emiterea deciziei de refuz. În ceea ce privește comunicările privind suspendarea examinării cererii, se menționează că întreprinderea nu era înregistrată în sistemul informațional (E-sistem) al Agenției, deoarece cererea a fost depusă prin poșta electronică, la Ghișeul unic, și nu prin intermediul platformei electronice, unde s-ar fi putut urmări evoluția cererii în „Cabinetul meu".

În aceste condiții, notificările anexate la dosarul administrativ (filele 2, 3, 8, 11–14) nu au fost recepționate de reclamantă.

Totodată, reclamanta arată că notificările efectuate la adresa office@glass.md, nu îndeplinesc cerințele legale privind notificarea electronică prevăzute de art. 1101 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează expres că documentele transmise prin poșta electronică trebuie să aibă forma unui document electronic semnat cu semnătură electronică de către persoana responsabilă din cadrul autorității publice.

Agenția de Mediu a comis abateri și în ceea ce privește desfășurarea procedurii prealabile, prin faptul că nu a transmis cererea prealabilă din 17.05.2023 și dosarul administrativ către autoritatea publică ierarhic superioară - Ministerul Mediului, în conformitate cu art. 167 alin. (1) și (2), și art. 168 alin. (1) din Codul administrativ.

Prin urmare, reclamanta solicită: anularea deciziei din 16.03.2023 cu privire la suspendarea examinării cererii nr. C228991/2023 din 14.03.2023; anularea deciziei din 19.04.2023 emisă la cererea nr.C228991/2023 din 14.03.2023, prin care s-a refuzat eliberarea autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare; anularea răspunsului nr. 05/33/2023 din 13.06.2023, la cererea prealabilă a ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău" din 17.05.2023,

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 aprilie 2024, acțiunea în contencios administrativ înaintată de ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău" a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

La data de 08 mai 2024 ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău" a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 aprilie 2024, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

Argumentele părților:

Prin cererea de apel, reprezentantul apelantei reiterează argumentele din cererea de chemare în judecată, susținând că hotărârea primei instanțe este pripită și neîntemeiată, fiind emisă cu ignorarea probelor și prevederilor legale incidente.

Se invocă că, Agenția de Mediu a emis o decizie de suspendare a examinării cererii fără a respecta cerințele legale privind forma și comunicarea actului administrativ. Decizia nu conține

semnătura, numele persoanei competente și denumirea autorității, contrar prevederilor art. 119–121 din Codul administrativ.

Totodată, Agenția nu a notificat legal Î.S. „Fabrica de Sticlă din Chișinău” cu privire la suspendarea examinării cererii, astfel cum impun art. 110[1] alin. (1) și (5) din Codul administrativ - în special în lipsa unui document electronic semnat de persoana responsabilă și a unei confirmări de recepție.

În ceea ce privește motivul suspendării, apelanta consideră că este nejustificat, întrucât Legea nr. 1422/1997 nu stabilește cerințe specifice de formă și conținut pentru raportul privind normativele ELA. Prin urmare, suspendarea a fost una arbitrară.

Se mai invocă și faptul că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra acestor aspecte esențiale, iar notificările prin e-mail invocate de pârâtă nu corespund cerințelor legale, întrucât nu au fost realizate conform procedurii electronice prevăzute de Codul administrativ.

Fiindu-i comunicată cererea de apel înaintată de ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău”, intimata Agenția Mediului nu a făcut uz de dreptul procedural și nu a prezentat referință.

Poziția participanților la proces în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel:

În ședința de judecată participanții la proces nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței, procedura citării legale fiind respectată, din care considerente Completul judiciar a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părților neprezente legal citate.

Aprecierea instanței de apel:

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că apelul este admisibil, însă este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Din actele cauzei, rezultă că dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la 16 aprilie 2024, apelul nemotivat fiind depus la 08 mai 2024 (f.d. 81, 82), hotărârea motivată a fost comunicată apelantului la 30 iulie 2024 iar motivarea apelului a fost prezentată prin intermediul oficiului poștal la 23 august 2024 (f.d. 106), circumstanțe în care, instanța de apel constată că cererea de apel întrunește condițiile cu privire la respectarea termenului prevăzut de Legislația în vigoare.

Conform art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

La caz, Colegiul a stabilit că cererea de apel nemotivată a fost semnată de avocatul Grosu Adrian, în interesele apelantei ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău”, fiind împuternicit în baza mandatului avocațial Seria MA nr. 1931273 din 11.09.2023 (f.d. 41), iar apelul motivat a fost semnat de către administratorul ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău”, Ion Covrig.

În astfel de circumstanțe, Completul judiciar concluzionează că apelul trece testul admisibilității, instanța de apel urmând să examineze cauza în fond.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul […].

Potrivit art. 219 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform jurisprudenței CtEDO, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. (Hirro Balani vs Spania, nr. 18064/91 din 09 decembrie 1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29 mai 1997 §43).

La etapa cercetării stării de fapt s-a stabilit cu certitudine că, la data de 14 martie 2023 ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” a depus prin intermediul poștei electronice către Agenția Mediului o cerere pentru eliberarea autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare (f.d.19-20), cu anexarea documentelor necesare. Cererea a fost înregistrată cu nr.C228991/2023 din 14.03.2023.

La 25 aprilie 2023 în adresa ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” a parvenit decizia Agenției Mediului de refuz din 19.04.2023, emisă în baza cererii nr.C228991/2023 din 14.03.2023 pentru eliberarea autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare (f.d.11).

Colegiul reține că, potrivit textului deciziei, Agenția de mediu a indicat că ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” a fost informată despre suspendarea examinării cererii, cu acordarea termenului de înlăturarea neajunsurilor, însă reieșind din faptul că informația solicitată nu a fost prezentată, în conformitate cu prevederile art. 6^1 alin. (1) din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, întrucât nu au fost întrunite condițiile specificate de prevederile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 1422din 17.12.1997 privind protecția aerului atmosferic, Legii nr. 1540 din 25.02.1998 privind plata pentru poluarea mediului, cererea a fost respinsă, recomandându-se solicitantului prezentarea cererii și a setului complet de acte în conformitate cu prevederile cadrului normativ în vigoare.

În dezacord cu decizia nominalizată, ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” la 17.05.2023 a depus în adresa Agenției Mediului cererea prealabilă nr. 222 (f.d.12-13), iar prin răspunsul Agenției Mediului nr. 05/33/2023 din 13.06.2023 cererea prealabilă a fost respinsă, fiind menținută decizia de refuz din 19.04.2023. Concomitent, reclamanta a fost informată despre intervenirea modificărilor la Legea nr. 1422/1997 privind protecția aerului atmosferic, introduse prin Legea nr. 115 din 12.05.2023, publicată în MO nr. 186-189 din 08.06.2023, sugerându-i să ia cunoștință cu acestea și să depună o cerere repetată, în conformitate cu noile cerințe (f.d.14).

La 27 iunie 2023 ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” a înaintat o cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Agenției Mediului, solicitând: anularea deciziei din 16.03.2023 cu privire la suspendarea examinării cererii nr. C228991/2023 din 14.03.2023; anularea deciziei din 19.04.2023 emisă la cererea nr.C228991/2023 din 14.03.2023, prin care s-a refuzat eliberarea autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare; anularea răspunsului nr. 05/33/2023 din 13.06.2023, la cererea prealabilă a ÎS „Fabrica de Sticlă

din Chișinău” din 17.05.2023.

Fiind învestită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat asupra netemeiniciei acțiunii, dispunând respingerea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile legale aplicabile la caz și criticile aduse în apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră justă concluzia instanței de fond despre netemeinicia acțiunii reclamantului, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

În contextul pretențiilor deduse judecății, Completul judiciar reține că în conformitate cu prevederile art. 3 din Legea privind protecția aerului atmosferic nr. 1422 din 17.12.1997, autorizația pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare este actul eliberat de Agenția de Mediu în care se atestă dreptul titularului de a desfășura, pentru o perioadă stabilită, genul de activitate indicat în aceasta, integral sau parțial, cu respectarea obligatorie a condițiilor autorizației.

Potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) – (3) din Legea privind protecția aerului atmosferic, dreptul de a exploata în totalitate ori parțial o instalație și/sau de a desfășura una dintre activitățile industriale și economice cu risc semnificativ de poluare a aerului atmosferic, prevăzute în anexa nr. 2, ori cu risc redus de poluare a aerului atmosferic, prevăzute în anexa nr. 3, se acordă doar în baza autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare (în continuare - autorizație), eliberată de Agenția de Mediu, care este autoritatea emitentă a actelor permisive în domeniul mediului (în continuare – autoritate emitentă). Persoanele fizice și juridice care intenționează să exploateze o instalație și/sau să desfășoare una dintre activitățile industriale și economice prevăzute în anexa nr. 2 sau în anexa nr. 3 sunt obligate să solicite și să obțină de la autoritatea emitentă autorizație. Solicitarea și eliberarea autorizațiilor se realizează: a) la darea în exploatare a unor instalații noi și/sau la inițierea unor activități noi; b) pentru exploatarea instalațiilor existente și/sau pentru desfășurarea activităților existente.

În consonanță cu art. 12 alin. (5) din Legea pre-citată, pentru exploatarea instalațiilor existente și/sau desfășurarea activităților existente, autorizate anterior, în cazul în care nu au intervenit modificări în procesele tehnologice, în cantitatea emisiilor, în funcționalitatea și capacitatea surselor de poluare, solicitantul depune, prin intermediul Sistemului informațional automatizat de gestionare și eliberare a actelor permisive, următoarele documente: a) cererea de prelungire a termenului de valabilitate a autorizației, în care se indică informațiile privind: denumirea comercială și datele de contact ale operatorului; adresa sediului sau a domiciliului acestuia; numele și prenumele persoanei responsabile și adresa completă a amplasamentului; instalația sau genul de activitate autorizat anterior, pentru a cărui desfășurare se solicită prelungirea autorizației, numărul autorizației deținute; b) raportul privind normativele ELA, elaborat la etapa solicitării autorizației precedente; c) copiile de pe procesele-verbale și/sau de pe actele de control întocmite de Inspectoratul pentru Protecția Mediului pe perioada valabilității autorizației deținute, precum și informațiile despre măsurile întreprinse pentru realizarea prescripțiilor înaintate și eliminarea neconformităților identificate de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, dacă au fost asemenea situații.

Alin. (12) din același articol, stipulează că suspendarea, reperfectarea, retragerea și anularea autorizației se dispun în cazurile și condițiile stabilite de Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

Instanța de apel consideră relevante la caz și prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, care statuează

că actul permisiv este un document, emis de o autoritate emitentă, care întrunește cel puțin unul din următoarele criterii: a) constituie o condiție și/sau o cerință pentru inițierea, desfășurarea sau încetarea activității de întreprinzător în unul sau în mai multe domenii concrete; b) se referă la bunurile mobile și/sau imobile și la serviciile utilizate, fabricate sau comercializate în activitatea de întreprinzător; c) confirmă și/sau atestă competențele profesionale ale angajaților unei întreprinderi, care sînt valabile doar pentru activitatea întreprinderii respective și indispensabile pentru activitatea de întreprinzător desfășurată de aceasta; acest act nu poate fi utilizat de către angajatul în cauză la o altă întreprindere cu activitate similară.

De asemenea, art. 6/1 alin. (1) și (2) din Legea menționată, indică că, după recepționarea cererii, dacă se constată că aceasta este incompletă, autoritatea emitentă are dreptul de a suspenda curgerea termenului stabilit de lege pentru eliberarea/prelungirea/reperfectarea actului permisiv solicitat, fiind obligată să notifice imediat solicitantul despre suspendare, să informeze despre cerințele prevăzute de lege care nu sînt îndeplinite și să indice expres ce trebuie să prezinte și/sau să efectueze solicitantul pentru ca cererea să poată fi procesată. În cazul în care autoritatea emitentă va indica asupra necesității de prezentare a actelor/ informației sau de efectuare a acțiunilor care nu sînt stabilite expres în lege, decizia de suspendare a termenului este nulă. Faptul nulității (totale sau parțiale) urmează a fi invocat de către solicitant prin notificarea autorității în formă scrisă. Suspendarea termenului încetează din ziua în care solicitantul a efectuat acțiunile stabilite de lege și/sau a prezentat informația necesară pentru ca autoritatea emitentă să poată procesa cererea în cauză. Termenul suspendat va fi reluat de la data suspendării (inclusiv) și va expira în limitele stabilite de lege pentru eliberarea actului permisiv. Suspendarea nu poate fi aplicată pentru o perioadă mai mare de 30 de zile calendaristice de la data notificării.

Ce ține de pretenția reclamantului de anulare a deciziei Agenției Mediului din 16.03.2023 cu privire la suspendarea examinării cererii nr.C228991/2023, Completul judiciar consideră că prima instanță corect a concluzionat că nu există temeiuri legale pentru anularea actului administrativ enunțat.

Așa deci, după cum s-a menționat supra, autoritatea publică responsabilă - Agenția Mediului, analizând setul de acte prezentate de către reclamant a constatat că acesta nu este complet, în special raportul prezentat nu conținea toată informația necesară, fapt despre care a fost informat reclamantul. Astfel, acționând în corespundere cu art. 6/1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, pârâtul justificat a dispus suspendarea examinării cererii, până la prezentarea actelor solicitate sau expirarea termenului acordat pentru înlăturarea neajunsurilor.

Alegațiile reclamantului cu privire la anularea deciziei de suspendare, nu pot fi reținute de instanța de judecată, or, cele invocate, nu constituie temei de anulare în sensul normelor Codului administrativ.

Conform art. 6/1 alin. (3) din Legea nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, după expirarea termenului stabilit pentru suspendare sau pînă la expirarea termenului prevăzut de lege pentru eliberarea actului permisiv, autoritatea emitentă este obligată să elibereze actul permisiv sau să refuze eliberarea acestuia dacă nu sînt întrunite condițiile stabilite de lege. În caz contrar survine principiul aprobării tacite.

După cum s-a constatat, reclamantului i-a fost comunicată decizia de suspendare a examinării cererii depuse de acesta, cu acordarea posibilității de înlăturare a neajunsurilor, însă în termenul acordat, acesta nu a prezentat actele necesare, conform cerințelor legale.

Ca urmare, prin prisma art. 6/1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, autoritatea publică - Agenția

Mediului, întemeiat a emis decizia de refuz din 19.04.2023, la cererea nr.C228991/2023 din 14.03.2023 pentru eliberarea autorizației pentru emisia în atmosferă a poluanților de la surse fixe de poluare, or, solicitantul nu a îndeplinit cerințele privind pachetul de acte necesar în vederea obținerii autorizației.

Conform art. 10 alin.(1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

După cum rezultă din prevederile art.16 alin.(1) și (2) din Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În circumstanțele descrise, Completul judiciar este de acord cu concluziile instanței de fond, reținând că, în speță, în raport cu probatoriul administrat, autoritatea pârâtă nu dispunea de un drept discreționar, neputând opta între mai multe soluții legale posibile, întrucât unica soluție conformă exigențelor legii, era respingerea cererii depuse, aceasta deoarece dosarul prezentat de partea reclamantă era incomplet, neîndeplinind cerințele legale, în special în ceea ce privește conținutul raportului anexat.

Subsecvent celor expuse, urmează a fi respinsă și cerința privind anularea răspunsului Agenției Mediului nr. 05/33/2023 din 13.06.23 la cererea prealabilă, dat fiind faptul că refuzul autorității publice a fost întemeiat și motivat.

Cu privire la argumentul părții reclamante, reiterat în cererea de apel, referitor la comunicarea cu autoritatea publică, instanța de judecată reține că, potrivit art.96 alin.(1) și art.110/1 alin.(1) și alin.(3) din Codul administrativ, modul de comunicare și notificare a fost realizată prin mijloace electronice la adresa de email office@glass.md, modalitate acceptată și indicată de către ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău”.

După cum rezultă din materialele dosarului administrativ, începând cu data de 14 martie 2023, data parvenirii cererii ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău”, între reclamant și Agenția de Mediu au avut loc mai multe cazuri de comunicare, prin intermediul poștei electronice office@glass.md, scrisori și solicitări recepționate de către reclamant, or, reclamantul a dat răspuns la acestea.

Drept urmare, Completul judiciar susține argumentul instanței de fond că expedierea în adresa ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău” a deciziei de suspendare prin procedura specială de notificare, poșta electronică, îndeplinește condiția legală de notificare prevăzută de alin.(3) al art. 110/1 din Codul administrativ, fiind cert stabilită această modalitate de comunicare.

În consecință, prima instanță corect a concluzionat că în urma analizei normelor legale raportate la circumstanțele de fapt stabilite și a criticilor formulate de reclamant, actele administrative individuale defavorabile sunt legale și întemeiate. Procedura de emitere a acestor acte a fost respectată de către pârât, iar actele au fost emise în conformitate cu normele legale materiale aplicabile speței. Instanța nu a constatat niciun abuz sau abatere în procesul de emitere a acestor acte administrative individuale defavorabile, iar legalitatea lor nu a fost pusă în discuție în cadrul procedurii judiciare desfășurate în condițiile respectării principiilor contradictorialității și egalității de tratament. Prin urmare, nu există temeiuri pentru admiterea acțiunii reclamantului ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău.

Completul specializat va respinge ca neîntemeiat argumentul apelantului că hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, deoarece concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție

cu circumstanțele cauzei. Or, analizând conținutul hotărârii contestate, Completul judiciar reține că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

Alte argumente invocate de apelant în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

În consecință, instanța de apel reține prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume cauza Rebait și alții c. Franței, că art. 6 par. 1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Astfel, dat fiind că argumentele apelantului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru casarea hotărîrii contestate, Colegiul conchide că apelul declarat este integral nefondat și pasibil de a fi respins.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a elucidat deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și a adoptat o hotărîre întemeiată și legală, cu respectarea normelor procedurale, iar cererea de apel este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge apelul depus de ÎS „Fabrica de Sticlă din Chișinău”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 aprilie 2024.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în termen de două luni.

Președintele ședinței, judecător Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore